

[Rasmussen Flemløse.]

beskæftiget med at administrere Lovene om Indkomst- og Formueskat til Staten, med bange Anelser imødeset enhver Revision, der forestod, idet vi Gang paa Gang har set, at Ligningsreglerne er blevet mere og mere udviklede, efterhaanden saa udviklede, at det praktisk talt er ugørligt selv for dygtige Medlemmer af Ligningsmyndighederne at efterregne Beskatningens Rigtighed. Jeg tror, det er den almindelige Opfattelse, og jeg tror, at Rigsdagen gennem Aarene i for høj Grad har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Fordelingen af Byrderne uden i tilsvarende Grad at have Øje for det hensigtsmæssige i ogsaa at skabe en saa enkel og saa billig Administration af Loven som muligt. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Finansminister, saa snart Ministeren maatte anse det for hensigtsmæssigt, da at træffe Foranstaltninger til en teknisk Revision af den Lov, vi i Dag har til Behandling her i Tinget. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at et saadant Forslag vil finde fuld Tilslutning fra alle, der har med Administrationen af Loven at gøre.

Stein: Som den ærede Ordfører allerede har sagt, kan det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget ikke tiltræde de foreliggende Lovforslag. Af de to Lovforslag, der foreligger til Behandling, tager det ene Sigte paa Øjeblikket, det andet i højere Grad paa Fremtiden. Det første, det, der tager Sigte paa Øjeblikket, angaar Indkomst- og Formueskatten og erstatter det af den højtærede Finansminister i Efteraaret fremsatte Forslag til en Renteskat. Dette sidste Forslag er altsaa gledet helt ud, uden at der foreligger nogen nærmere Forklaring. Men man forstaar jo meget vel Motiverne. Man vil forstandigvis ikke paa een Gang kunne tvangsnedskrive Renten, saaledes som det er paatænkt, og belægge de nedskrevne Renteindtægter med ekstra Skat. Man har da maattet gøre Forsøg paa at finde en anden Mulighed for, saaledes som Hensigten er, at skaffe Dækning for Underskuddet paa det løbende Regnskab. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger udformet her, gaar det ud paa Indførelse af et ekstra Kvartals Indkomstskat til Staten og Annullering eller Tilbagetagelse af visse tidligere givne Indrømmelser med Hensyn til Formueskatten.

Vi anerkender fra det Partis Side, som jeg har den Ære at repræsentere, fuldkommen Lovforslagets Dækningsformaal. Vi har været rede til og er vedblivende

rede til at forhandle om Veje og Midler til at skaffe Dækning for det løbende Underskud. Det Forslag, der her foreligger om et ekstra Kvartals Skat m. m., har imidlertid faaet en Udformning, som vi ikke kan godkende. Det er altid en betænkelig Ting at udskrive Skatter med tilbagevirkende Kraft, saaledes som det foreslaas i dette Tilfælde. Rundt om i Landet er man i Øjeblikket i Færd med at ligne Skatterne paa Indtægterne for 1932; ikke desto mindre foreslaas det nu, at man skal gaa tilbage til Indtægterne for 1931 og paa Grundlag af disse Indtægter udskrive en Ekstraskat, der skal forfalde endnu i indeværende Finansaar, skønt dette altsaa udløber allerede om en god Maaned. En hel Del af de Indtægter, der er indgaaet i 1931, skyldes endda Fortjenester i 1930. Det gælder saaledes alle Indtægter gennem Aktieudbytte og lignende, og Forholdet er jo i den mellemliggende Tid i høj Grad forringet, saa forringet, at enhver maa kunne forestille sig, hvor uretfærdig og hvor tyngende en Skatteudskrivning af denne Karakter er. Man vil derved drive det til, at man indenfor Finansaaret 1932—33 udskriver 6 Kvartalers Skat til Trods for, at Erhvervslivet i dette sidste Aar har været ude for uhyre Vanskeligheder.

Det foreliggende Lovforslag er da ogsaa ganske i Strid med de Forudsætninger, som fandt Udtryk ved Kriseforliget i Sommeren 1932. Det blev ved nævnte Lejlighed positivt aftalt mellem Partierne, at hvis Finansaaret skulde vise Underskud, vilde man være rede til at skaffe Dækning paa Grundlag af et lignende Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning som det, der havde fundet Udtryk i Kriseordningens Dækningsregler, idet det samtidig udtaltes, at de direkte Skatter, der vilde blive Tale om, alene skulde paalignes paa Indkomsten og først skulde kunne opkræves i Finansaaret 1933—34. Dette er en Overenskomst, der foreligger sort paa hvidt i den i sin Tid afgivne Betænkning. Den fremtræder som en Overenskomst mellem det konservative Folkepartis og Venstres Repræsentanter, og da Regeringspartierne ikke i Betænkningen tog Afstand derfra, maa det antages, at ogsaa de har forpligtet sig ved dette Dokument. Overenskomsten er fra Venstres Side underskrevet med Navnene Niels Neergaard, Madsen-Mygdal og Krag. Ikke desto mindre behandler man altsaa i Dag denne forpligtende Overenskomst som — for at bruge et historisk Ord — en Lap Papir. Det vil altsaa sige, at man ikke længere i den danske Rigsdag føler sig bundet ved indgaaede Aftaler, at man indenfor den danske Rigs-